

מסכת נדה

פרק ד משנה ז

כל אחד עשר יום בחזקת טהרה. ישבה לה ולא בדקה, שגגה,
גאנסה, היזדה ולא בדקה, טהורה. הגיע שעת וספה ולא
בדקה, הרי זו טמאה. רבבי מאיר אומר, אם קיתה במחבא
והגיע שעת וספה, ולא בדקה, הרי זו טהורה, מפני שתרדת
מסלחת את הדמים. אבל ימי הזב והזבה ושותרת يوم נגד
יום, הרי אלו בחזקת טמאה: